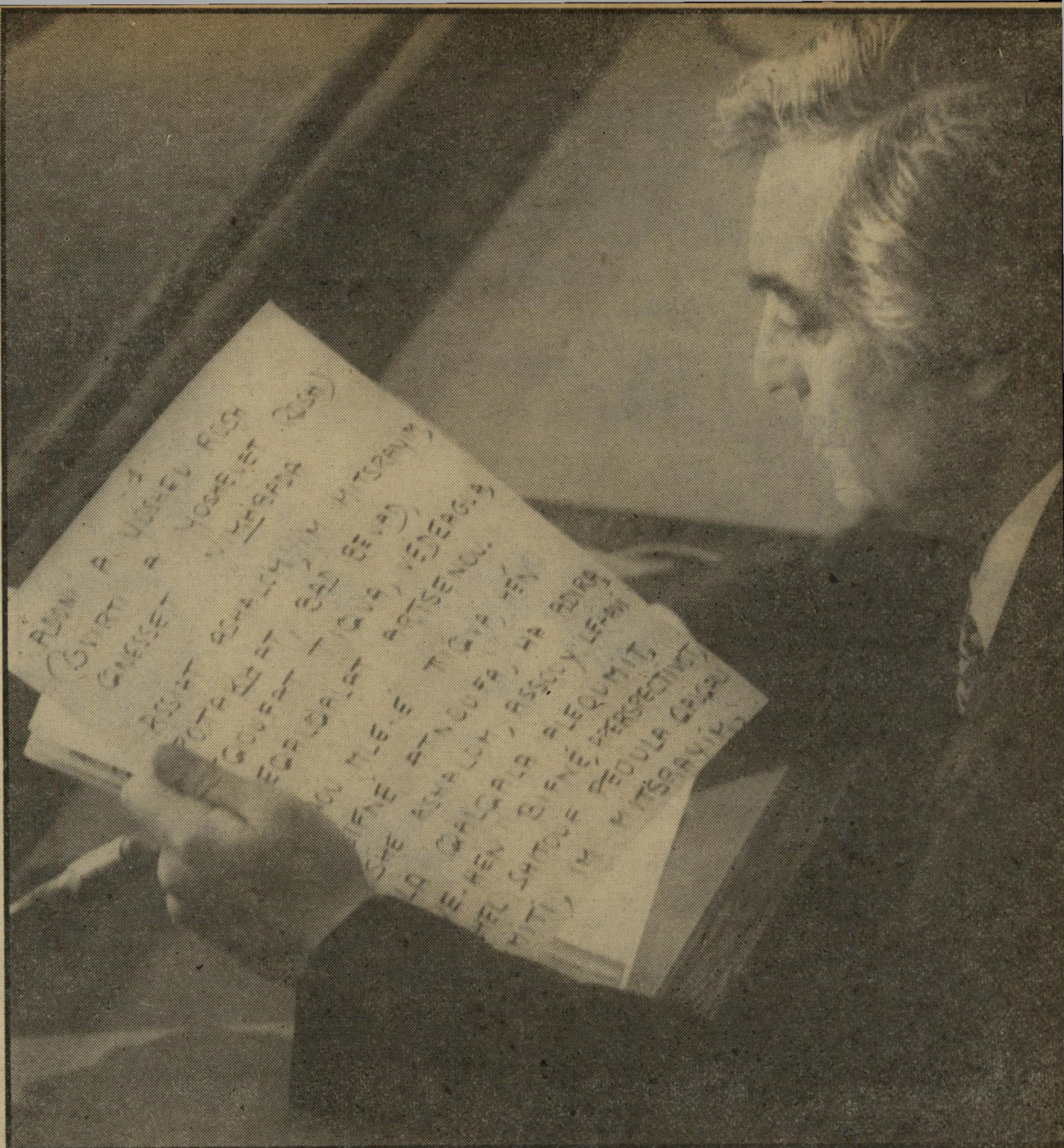

פלאטו־שרון ביקש את אמון הבוחרים כדי שלא יושלך לכלא הצרפתי ועתה מבקשת המדינה לשפוט אותו בארץ

שאפשר יהיה להעמידו לדין. זמיר צרף לבקשתו את טיוטת-האישום, שאותו יגיש אם אכן תסיר הכנסת את חסינות הח"כ.

שלושה מבקש זמיר להעמיד לדין: את פלאטו עצמו, את עוורו, זאק בן-אודיס, ואת מנהל מערכת הבחירות של פלאטו, יעקב חלפון. בין פלאטו לשני עוורירי-לשעבר שוררים יחסים מאד מורכבים, שי תבטאו, כמובן, במישפט, אם אמנם יערך. בן-אודיס היה צילו של פלאטו במשך חודשים ארוכים. לאחר הבחירות התגלע ריב בין השניים, כאשר פלאטו לא רצה לשלם חשבון הוצאות גדול של בן-אודיס, אולם בסופו של דבר השלימו השניים.

כאשר הוציא בן-אודיס לאור את סיפרו, על מערכת הבחירות של פלאטו, ספר שי שימש חומר-רקע לחקירתם של אנשי הר מישטרה, נדמה היה כי השניים מצויים בריב. פלאטו האשים את בן-אודיס בכך שהוא שקרן, ובן-אודיס אמר ברדיו שי פלאטו שקרן. אחר כך הודיע פלאטו, כי הוא מגיש תביעה על הוצאת-דיבה כנגד בן-אודיס, אך תביעה כזו מעולם לא הוגישה.

ANI LO ASHÉM!

בינתיים התברר, כי היחסים בין השניים משופרים כשהיו. כאשר פנתה המישטרה אל בן-אודיס, והציעה לו להיות עד-מדתי נה נגד פלאטו, תחת להיות נאשם, סירב בן-אודיס בתוקף.

דירות בקריית-שמונה

היחסים בין חלפון לבין פלאטו הם מסוג אחר לגמרי. פלאטו, כמינהגו, שכח את מרבית הבטחותיו לחלפון, מה תקופה שלפני הבחירות. חלפון הרגיש עצמו מרומה, כאשר קיבל את הצ'ק, שהיה קטן בהרבה מהצ'ק שהובטח. עד להגשת כתב-האישום היו עדיין היחסים בין פלאטו לבין חלפון יחסי ריב, אולם קיימת עתה האפשרות, שהשניים יושיטו יד איש ל-רעהו, לקראת המישפט.

כתב-האישום נגד פלאטו, בן-אודיס ו-חלפון מציג בצורה מפורטת ביותר את המקומות והמועדים שבהם, לדעת התביעה הכללית, הציעו פלאטו, בן-אודיס וחלפון שוחד, על מנת להשפיע על בוחרים להצביע עבור רשימתו של פלאטו — רשימה פ"ש.

האתר הראשון שבו דן כתב-האישום הוא בקריית-שמונה. סעיף 4 של כתב-האישום שוב מספר, כי פלאטו הבטיח, כאשר ביקר בקריית-שמונה, לרכוש 500 דירות ולהשיג כיר אותם לזוגות צעירים במחירים מוזלים. לא רק פלאטו והפעיל המקומי שלו במקום, דויד אליאני, הבטיחו לרכוש את הדירות, אלא גם חלפון עצמו, ככנס בחירות שנערך במלון הצפון, בקריית-שמונה.

מדינת ישראל
משרד המשפטים

ירושלים, ד' בסיון תשל"ז
30 במאי 1979

לכבוד
מר יצחק זמיר
יושב-ראש הכנסת
היבנה
ירושלים

הזיוני יושב-ראש הכנסת,

הנדון: בקשה לנפילת חסינות מחברי הכנסת, פלאטו-111

1. בתוקף הסמכה המוקנית לי על-פי סעיף 13 לחוק חסינות חברי הכנסת, וכוחותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951, אני מבקש בזאת כי הכנסת תפטר מאה חבר-הכנסת גאול פלאטו-סדור, אה הכינוהו לבני אשמה של מעשה הצעה של שוחד, בניגוד לסעיף 1122(1) לחוק הבחירות לכנסת (נוסח מסולב), תשכ"ט-1969, וכן אשמה, על קצירת קשר עם אחרים למת או להצביע, בניגוד לסעיף 499 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

במשך שנתיים דיברו וכתבו רבים על מעשיו של ח"כ שמואל פלאטו שרון בתקופת הבחירות. היו כאלה שידעו לספר למישטרה על פרשות שחיתות ושרי, חד, של פלאטו ושל אנשי מטהו. היו כאלה שטענו, כי כל ההבטחות של פלאטו ערב הבחירות, הבטחות שלא קוימו, הן בגדר עבירה על חוקי הבחירות.

במשך אותן שנתיים היה ח"כ פלאטו שרון שאנו, "לא יתבעו אותי", אמר, "אין שום הוכחות נגדי". מי שהיה היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור אהרון ברק, הטיל על המישטרה לחקור את פרשת מערכת הבחירות של פלאטו-שרון. המישטרה הגישה מימצאים, היועץ המישפטי לא הסתפק בהם ודרש מימצאים נוספים, צוות החקירות המישטרתי, בראשותו של אחד הקצינים הצעירים והנמרצים ביותר במטה הארצי, סגן ניצב אלכס איש-שולם, המשיך לחקור וברק המשיך לדרוש השלמות.

יחסים מורכבים

כאשר התפטר ברק, קיבל הפרופסור יצחק זמיר את התיק של פלאטו. גם זמיר דרש כי התיק יהיה מושלם, וכי תהיינה בו מירב העובדות, כדי להגדיל את הסיכוי להשיג את הרשעת הח"כ. רק עתה, למעלה משנתיים אחרי הבחירות, ואחרי שנעשו, אם אמנם נעשו, המעשים הפליליים, הגיש היועץ המישפטי לממ"ש שלה בקשה ליושב-ראש הכנסת, להסיר את חסינותו של ח"כ פלאטו-שרון, כדי

פניה ליו"ד הכנסת
קטע ממכתבו של היועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור יצחק זמיר, ליושב-ראש הכנסת, שבו מבקש זמיר להסיר את חסינות ח"כ פלאטו-שרון, למעלה: פלאטו קורא את אחד מנאומיו הנדירים בכנסת מנייר שבו כתוב הנאום עברית, באותיות לטיניות, עם סימונים.